

ZÁSMUCKÝ ZPRAVODAJ 2/21

červen 2021

www.zasmuky.cz

zdarma

Školní hřiště: 1. 4. 2021 pokládka drenáže

3. 6. 2021 stavba před dokončením

Vlevo: duha nad klášterem, vpravo: nová informační tabule v Nesměni, další naleznete v parku před kostelem a na hřbitově v Zásmykách, v Sobočicích a v Doubravčanech.

Vážení spoluobčané,
právě dostáváte do ruky červnové číslo Zásmuckého zpravodaje. Je to v době, kdy se mírní pandemie a určitě u Vás vládne optimističtější nálada s výhledem na lepší období.

Projekt nápravných opatření k odvrácení škod způsobených vlivem staré ekologické zátěže bývalé skládky Vlčí důl v k.ú. Zásmuky na podzemních a povrchových vodách.

Ráda bych Vás v tomto čísle Zásmuckého zpravodaje informovala o projektu a postupu prací ve Vlčím dole a také o tom, co nás ještě nějakou dobu čeká.

Základní informace o lokalitě a stručná historie skládky

Bývalá skládka "Vlčí důl" se nachází v extravilánu města Zásmuky, okr. Kolín, kraj Středočeský. Skládka byla zřízena v prostoru bývalé cihelny, kam se cca od roku 1963 do roku 1984 vyvážely chemické odpady z výroby syntetického ethylvanilinu, který produkoval závod Aroma Praha, provoz Zásmuky, později koncernový podnik Astrid, závod Zásmuky. Odpad tekutého charakteru prosakoval propustnými stěnami tzv. kalových polí a dnem skládky na níže položené pozemky a následně vnikal do vod říčky Špandavy, kterou odtékal do vodního toku Výrovka.

Sanační práce byly započaty v září 2020. Veškeré práce spojené s realizací díla budou ukončeny do 33 měsíců od schválení RPD (tj. do 20. 4. 2022) a budou zhotovitelem vyhodnoceny/dokumentovány v etapových zprávách. Technické práce na lokalitě byly ukončeny 20. 12. 2020, ale i nadále pokračovat sanační monitoring podzemních a povrchových vod. Veškeré práce provedené v rámci nápravných opatření pak budou zhotovitelem vyhodnoceny/dokumentovány v závěrečné zprávě.

Průběžný sanační monitoring – cílovým parametrem na předmětné lokalitě jsou opatření vedoucí k zamezení další migrace kontaminace z prostoru ohniska, kdy vlivem realizace nápravných opatření již nadále nebudou překračovány limity Nařízení vlády č.61/2003 Sb. v aktuálním platném znění NEK-RP na povrchových vodách.

Čerpání finančních prostředků

Celková cena dle Smlouvy o dílo činí 81 865 628,82 Kč bez DPH. K 30. 4. 2021 bylo z celkové částky 81 865 628,82 Kč bez DPH fakturováno za realizaci sanačních prací zhotovitelem: „Společnost VZE&FCC“ celkem 80 546 631,17 Kč bez DPH, tj. 98,4 % z celkové ceny díla, zůstává 1 318 997,65 Kč bez DPH.

Práce plánované na další období

V následujícím období bude pokračovat sanační monitoring podzemních a povrchových vod v souladu s RPD. Dále bude odstraněna čerpací sanační stanice včetně odstranění infiltračního násypu (drénu). Po vydání rozhodnutí o odstranění stavby bude čerpací stanice demontována a odvezena – nejdříve po 3 kolech sanačního monitoringu, a to nejpozději do 30. 9. 2021.

S vodoprávním úřadem bude dořešen způsob provedení SO 06 – propustky, příkop a zaústění do Špandavy včetně prací v korytě Špandavy s tím související a následně bude zažádáno o vydání kolaudačního souhlasu.

Oprava Hřbitovní ulice

Vážení občané, právě se opravuje Hřbitovní ulice, je zde omezen provoz, prosíme o zvýšenou opatrnost.

Závěrem mi dovoluji, abych Vám všem s nastupujícím časem letních prázdnin popřála klidné léto a vše, co k létu patří, dětem hezké prázdniny plné zajímavých zážitků a dobrou náladu. Připomínám, že zásmucká Porcinkule se bude konat o víkendu 7. a 8. srpna 2021.

PhDr. M. Vaňková, MBA

POZVÁNKA NA ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

Zveme občany na veřejné zasedání zastupitelstva města, které se bude konat 17. června 2021 od 18.00 hodin v zasedací místnosti pod zdravotním střediskem v Zásmukách.

DOBŘE ZPRÁVY, DĚKUJEME, CHVÁLÍME...

Vlevo nahoře: poděkování patří panu Peteru Kováčovi, zaměstnanci Města Zásmuky. Na konci března potkal na Komenského náměstí paní Evu Drahotovou, která právě zjistila, že ztratila zlatou náušnici. Nemohla ji v tu chvíli hledat, protože spěchala do svého obchodu, a se svou náušnicí se v duchu loučila. Peter Kováč ji našel na chodníku před lékárnou a druhý den ráno ji paní Drahotové přinesl.

Vpravo nahoře: nový kontejner na oblečení je umístěn v Zásmukách u sokolovny.

Vlevo: velikonoční výzdoba v Nesměni.

Vpravo: Velikonoční výzdoba rodinného domu v Zásmukách.

Sběrný dvůr Zásmuky

Upozorňujeme občany, že boxy na baterie, tonery a drobné elektro byly přesunuty z chodby městského úřadu na sběrný dvůr do e-domku.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 2021

Dne 29. 05. 2021 se uskutečnilo slavnostní vítání našich nejmenších občánků. Vítání probíhalo za nejprísnejších proti epidemiologických opatřeních. I za těchto podmínek se nám podařilo přivítat 38 nových občánků. Všem přejeme mnoho zdraví a štěstí v životě.

Na snímku: pracovnice matriky Petra Ouředníková (vlevo) a Bc. Marcela Bobčiaková, DiS (vpravo) se starostkou města PhDr. Martou Vaňkovou, MBA.

ŠKOLY

LETEM ŠKOLNÍM SVĚTEM

Je červen 2021 a my jsme konečně všichni ve škole! Trvalo dlouho, než mohli žáci všech tříd konečně usednout do svých lavic, s krátkými přerušováními víc než rok. Po distanční výuce, kdy se žáci s učiteli setkávali jen přes obrazovky počítačů, směly přijít do školy nejdříve třídy I. stupně, od 3. 5. i třídy II. stupně, všechny zatím rotačně – polovina tříd se učila ve škole, druhá polovina pokračovala v distanční výuce z domova, po týdnu se vyměnily. Pak konečně přišel 17. květen a s ním návrat všech žáků do školy! Ještě ne do běžného režimu – nejdříve každé pondělí a čtvrtek, teď už jen v pondělí podstupují všichni žáci před vyučováním antigenní testy na COVID -19. Také zůstala povinnost nosit respirátory nebo chirurgické roušky ve všech prostorách školy. Od 8. 6. můžeme aspoň ve třídách roušky sundat, na chodbách zatím zůstávají. I to je ale velká úleva. Navíc vyučující s žáky hojně využívají školní dvůr a zahradu, jednak na sport a na pracovní činnosti, jednak i na další hodiny ve venkovní učebně – viz foto. Problémem zůstávají hodiny hudební výchovy, děti stále nesmí

- Obnovena bude plavecká výuka pro žáky 2. tříd.
- V lednu 2022 proběhne lyžařský kurz.

Jen doufejme, že bude příští školní rok epidemiologická situace natolik příznivá, že všechny tyto akce a s nimi další si děti bez omezení užijí.

Blíží se prázdniny, které potřebují žáci i učitelé, letos víc než jindy. Volno určitě uvítají i rodiče, také pro ně to byl náročný rok. Přejeme Vám všem hezké a pohodové léto.

Soňa Součková

Velmi nás všechny zaskočila smutná zpráva, že nás opustila naše dlouholetá spolupracovnice Boženka Javůrková. Do důchodu odešla teprve nedávno. Všichni na ni budeme hezky vzpomínat.

Zaměstnanci ZŠ Zásmyky

Zprávičky z naší školičky...

Naši vážení spoluobčané Zásmyk a blízkého okolí! Chtěla bych Vás krátce seznámit s akcemi v Mateřské škole v Zásmykách během letošního jara a léta, kterými se snažíme zpestřit docházku našich dětí ze tříd Berušky, Včeličky a Motýlci. Bohužel škola v přírodě se tentokrát neuskutečnila z důvodu epidemiologické situace nemoci Covid-19. I přesto jsme dětem nabídli jiná zajímavá vyžití. Byly to zejména výlety do přírody (cesta k rybníku, dlouhé procházky, cvičení na zahradě). Prvního června jsme jako každý rok připravili Den dětí, kdy jsme prošli s dětmi téměř celou pohádkovou říší. Toto slunečné dopoledne jsme slavili v zahradách zdejšího zámku. Děti plnily úkoly, které pro ně připravila princezna Cecílie ze Šternberka. Každý z úkolů navazoval na některou z našich českých pohádek. Děti plnily úkoly na sedmi stanovištích, každé z nich se vztahovalo k jiné pohádce. Princezna dětem vybrala pohádky O třech kůzlátkách, O Červené karkulce, O Budulínkovi, O Koblížkovi, O Popelce, O Smolíčkovi Pacholíčkovi a pohádku O kohoutkovi a slepičce. Úkoly byly pro děti

velmi zábavné a s velkým nadšením je plnily. Nejvíce děti bavilo zpívat, chodit po kladince s košíčkem jako Karkulka,

házet „koblížky“ na terč a v neposlední řadě skládat jeskyňku z přírodnin, které děti v okolí zámku nasbíraly a našly. Po splnění všech úkolů si děti mohly najít dlouho očekávaný poklad, pro každou třídu v různě barevných papírových truhlách. Každý mlsný jazýček byl potěšen sladkostmi, tak jako ztracené děti z pohádky O perníkové chaloupce. Tento den se nám všem opravdu moc líbil.

V těchto dnech ve školce probíhá školní projekt Indiánské léto. Děti se učí básničky a písničky o Indiánech, indiánský tanec, jejich pokřiky a pozdravy, vyrábí si vlastní indiánský oblek i s čelenkou. Dozvídáme se nové poznatky o tom, jak vypadají, jak se živí a jak žijí v souladu s přírodou. Na naší zahradě ve školce jsme s dětmi jako opravdoví Indiáni postavili tři totemy a týpí.

Na konci června se jako každý rok rozloučíme s dětmi předškoláky. Letos ukončí školní docházku v Mateřské škole Zásmyky 26 dětí. Pasování školáků se bude konat v prostorách na zahradě. Děti řádně pasujeme, převezmou si diplom budoucího školáka, šerpu, klobouk pro školáka a též malé dárečky, které využijí v první třídě na základní škole. Všem těmto dětem přejeme, ať se jim ve škole líbí a ať se učí čist, psát a počítat s radostí a velkou pilí. :-)))

Jitka Mockovčiaková DiS., učitelka a školní asistentka.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Vážení čtenáři, ve dnech 26. – 3. července a 23. - 27. srpna 2021 bude knihovna uzavřena z důvodu dovolené.

Výstava **Krásná místa Středočeského kraje začátku století** téměř zapomenutého malíře – vedutisty Jana Antonína Venuta bude probíhat v chodbách knihovny až do 29. října 2021.

Na snímku: jarní burza v zasedací místnosti pod zdravotním střediskem, květen 2021.

V měsíci červnu už v knihovně začaly besedy a přednášky pro děti mateřské a základní školy, 22. a 24. června 2021 se bude konat pasování prvňáčků a druháčků (dluh z loňského roku) na čtenáře.

Registrace očkování COVID - nabízíme pomoc při registraci a následné rezervaci pro očkování proti Covidu.

Hravé léto: během letních prázdnin bude opět knihovna připravena pro nudící se děti, můžete si přijít zahrát deskové hry, pexeso, či navštěvovat středeční odpolední tvořivé dílničky.

Prázdniny zahájíme tvořením pro děti i dospělé **Klokočí nebo korálky, aneb navlékněte si svůj náramek** – s G. Balabánovou, které se bude konat 7.7.2021 odpoledne v městské knihovně. Nejen že si sami vyrobíte letní náramek, ale dozvíte se, co je vlastně klokočí, jak se zpracovává a k čemu se již po staletí využívá.

Vážení čtenáři, představujeme Vám článek ochránců přírody na měsíc červen 2021. V měsíci květnu při postupném rozvolnění započala obnovená činnost přírodovědného kroužku. Scházíme se na hřišti v Bažantnici a program doplňujeme o krátké výlety do okolí. Postupně jsme prošli různá zákoutí zámucké Bažantnice, rybníku v Bažantnici, Vlčího dolu. Nejmladší děti si vysadily v Bažantnici svůj osobní strom. V prvním červnovém týdnu jsme vyrazili i na exkurzi do terénu – navštívili jsme bažantí líheň v blízkosti obce Bohouňovice. Prohlédli jsme si postup líhnutí malých bažantů, kteří se po narození pohybují v uzavřené budově a postupně si zvykají na venkovní prostředí ve voliérách. V podzimním období jsou dospělí bažanti následně vypuštěni do volné přírody. Část jich zůstává v okolních polích, ale spíše se rozutečou dále do krajiny, nebo mohou skončit i v žaludku mazané lišky. Bažanta také často můžeme vyhrát i v tombole mysliveckého plesu.

V průběhu měsíce června se připravujeme na letní tábor oddílu MOP Šestka Zámuky. Jezdíme na tábořiště v Malé Lhotě v Českém ráji. Každý rok tábořiště rozšiřujeme. Na okraji louky s březovým lesíkem, kuchyní, altánem vyrostle na konci měsíce června devět podsadových stanů. Letos si na tábor již podruhé bereme i kola a projedeme další neznámé kouty lesů a rybníků pod Věžákem v okolí hradů Kost či Trosky.

Závěrem chceme pochválit letošní zdravotní ošetření a nové výsadby KSÚS v památné aleji a v aleji lip na Mlékovice. Více o naší činnosti, ale i např. o problematice výstavby Penny marketu v Zámukách se můžete dále dočíst i na našem webu www.sestka-zasmuky.webnode.cz.

Přejeme všem klidné prožití dovolených a letních prázdnin. Ing. Milan Petr, milan_petr@email.cz

DOŠLO NA ADRESU REDAKCE

ZPRÁVY Z NESMĚNĚ

Zateplení stropu u obecního domu

Ve dnech 4. a 11. 4. 2021 se uskutečnilo plánované zateplení stropu u obecního domu, jež bylo uhrazeno z financí místních obyvatel. Zateplen byl strop nad společenskou místností, hernou a chodbou. Věříme, že pozitivní dopady této nemalé investice pocítíme příští zimu. Tímto děkujeme všem, kteří se účastní místních veřejných akcí i pravidelných setkání a tak nám umožňují využívat vlastní peněžní prostředky k renovaci společných prostor.

"Škarpování" aneb uklidili jsme Nesměň a okolí

Před třemi lety jsme se nechali inspirovat celorepublikovou myšlenkou "Uklid'me Česko!" a od té doby se snažíme tuto akci pravidelně realizovat v okolí Nesměně. Letošní ročník připadl na třetí dubnový víkend. Podařilo se nám i přes nepřízeň počasí a nemožnost uspořádat doprovodné setkání, vyčistit lán okolní přírody. Cesta na Habr včetně části lesa, cesta Nesměň - Církvice, Nesměň - Sobočice, Nesměň - Vavřinec a část cesty na Davídkov včetně skládky, především pneumatik, u vysílače. Uklizeno bylo také okolí rybníka a jeho odtok společně s polní cestou k lesu. Dohromady jsme naplnili tři větší vozíky za osobní automobil. To se podařilo díky hojné účasti místních a několika sobočických dobrovolníků. Děkujeme!

Čapí rodina

Začátkem dubna jsme na komíně uvítali prvního letošního čápa, který nás navštívil pouze na týden a pokračoval dál ve své cestě. Dne 20. 4. 2021 jsme se dočkali příletu našeho místního čapího "luftáka". O dva týdny později se k němu nastěhovala „paní čápová“. Vypadá to, že již brzy se budeme těšit z klapotu čapích mláďat, což je pro nás tak dlouho očekávaným znamením, že nově zbudované hnízdo je pro čapí rodinu dobrým domovem.

Umístění informační cedule, výsadba šeríku

Rádi bychom poděkovali městu Zásmyky za umístění informační cedule ke zvoničce a nákup stromkového šeríku, který byl vysazen na návsi.

Bohužel radost z nového stromku nám nevydržela dlouho:

28. 4. 2021 – převzetí šeríku od pana Špitálního

1. 5. 2021 - zasazení šeríku místními

11. 5. 2021 - odcizení šeríku neznámým pachatelem!!

Pozvánka na "CYKLOKROS" a grilování v Nesměni – v sobotu 26. června 2021

V návaznosti na rozvolnění opatření je nám potěšením vás všechny pozvat na sportovně-relaxační den v Nesměni. Letos jsme se rozhodli využít potenciálu okolních lesů a uspořádat "CYKLOKROS", který bude určen pro nejmenší děti na odrážedlech, přes děti na malých kolech, až po cyklistiku „otrlé mazáky“, kteří se nebojí žádného terénu. Bude připravena také mapa trasy pro ty, kteří by si chtěli zajet krátkou (cca 10km) časovku s vyhlášením prvních třech umístěných. Děti se mohou těšit nejen na jízdu zručnosti, ale i další doplňkové aktivity umístěné u obecního domu. Rodiče jistě ocení možnost posezení doprovázeného grilováním, točeným pivem a dalším občerstvením. Rádi uvítáme nejen rodiny s dětmi, cyklisty, sportovce, ale také milovníky dobré zábavy, jídla a pití!

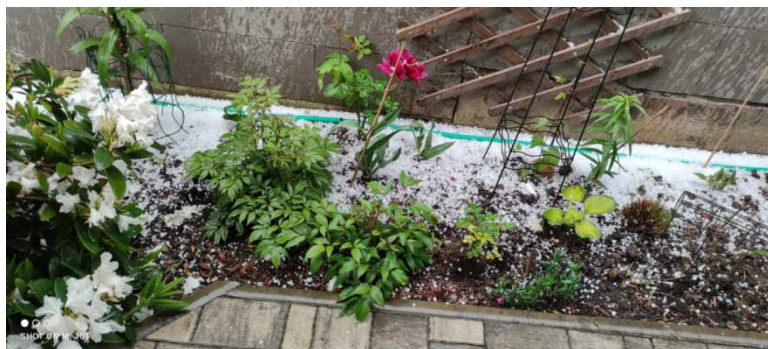
Oficiální pozvánka bude zveřejněna v aktualitách města a na FCB stránkách Zásmyky a okolí.

Těšíme se na Vás!

POČASÍ

Březen 2021 5. března spadlo 10 mm srážek, dále pak se noční teploty pohybovaly kolem -3°C, odpoledne mezi 5 - 7°C. Na MDŽ ráno sněžilo, během dne sníh roztál. Od 12.3. pár dnů silně foukal vítr, každý den trochu sněžilo, do 19.3. jsme naměřili 5 mm srážek, stále je zima, v noci kolem 0°C. Sv. Josef nás pozlobil, odpoledne silně sněžilo, zažili jsme „bílou tmu“, přibýlo 5mm srážek. 20.3. ráno leželo asi 6 cm sněhu, o prvním jarním dnu byla zima, odpoledne jen lehce nad 0°C. 25. 3. přichází oteplení – až 18°C, pak následovaly teplé dny s teplotami kolem 20°C. Dne 30.3. padl teplotní rekord pro tento den - 24°C. v tomto období byla jen jedna přehánka – 1mm. **Celkový úhrn srážek za měsíc březen činil cca 24 mm.**

Duben 2021 Duben začal poměrně teplým Zeleným čtvrtkem – kolem 20°C. Bílá sobota přinesla ochlazení, Velikonoční pondělí provázal silný vítr a pak chumelenice. Do 7.4. byly v noci mrazíky, sněžilo, naměřili jsme 10mm srážek. Po dvou dnech přechodného oteplení – kolem 18 °C 12. 4. přišlo prudké ochlazení, sněžilo, přibýlo hodně sněhu na horách (např. Pustevny 1,5 m). Do 18. 4. jsme naměřili 17 mm srážek. Pak se pomalu začínalo oteplovat, byly chladné noci a slunečné dny. Ještě 26.4. bylo ráno -2°C s námrazou na oknech aut. Do konce měsíce napršelo 9mm. Z noci z 26. na 27. 4. jsme mohli na obloze pozorovat tzv. růžový superúplněk. **Celkový úhrn srážek za měsíc duben činil cca 36 mm.**

Květen 2021 Do 9. května bylo chladno, napršelo 51 mm. 10.5. jsme skočili rovnou do léta, 11. a 12. května bylo až 30°C – tzn. první letní dny. Už 12. 5. odpoledne se však bouřkou a přehánkou počasí změnilo a až do 24.5. bylo velice chladno s deštěm, za toto období napršelo 48 mm. 25.5. odpoledne v bouřce padaly kroupy – na snímku: drobné kroupy v květinovém záhonku. 26.5. jsme mohli sledovat tzv. krvavý neboli květinový úplněk, pohledově největší úplněk letošního roku. Do konce měsíce bylo velice chladno. Zahrádkáři si stěžují, že zelenina vysazená

„po zmrzlých“ neroste, venku vysazené okurky chladem hynuly. Během posledních květnových dní napršelo 4 mm, 31.5. bylo ráno pouhých 5°C. **Celkový úhrn srážek za měsíc květen činil cca 115 mm.**

REGIONÁLNÍ MUZEUM V KOLÍNĚ VÁS ZVE:

Veigertovský dům

Sladkosti na Kolínsku / Z historie výroby čokolády, cukrovinek a kávových náhražek - výstava prodloužena do 31. 10. 2021

Vážky 1. 6. – 31. 10. 2021

Lombardští architekti a barokní stavby ve Středočeském kraji – výstava prodloužena do 27. 6. 2021

Červinkovský dům

Umění ve službách reklamy / Užité grafika na Kolínsku – výstava prodloužena do 7. 11. 2021

Dvořákovo muzeum pravěku

Nejen nepřátelé / Staří Řekové a jejich sousedé – výstava prodloužena do 31. 12. 2021

Umění ve službách reklamy / Užité grafika na Kolínsku (část

věnovaná Z. Rykrovi) – výstava prodloužena do 31. 10. 2021

Muzeum Kouřimska

Cukrář umělcem – život a tvorba F. V. Netáhlíka 1. 7. – 31. 10. 2021

Muzejní prázdninové čtení a tvoření

7., 14., 21. 7. Cestovací pohádky Evy Bešťákové

28. 7., 4. 8. Tajemství kolínských draků a další pověsti, 11., 18., 25. 8. Lichožrouti aneb ponožky stokrát jinak

Kde: Červinkovský dům, Brandlova 27, Kolín (proti kostelu sv. Bartoloměje)

Kdy: vždy ve středu od 10 do 16 hodin

Vstupné: 30 Kč pro návštěvníka od 3 do 99 let

Více informací zde: <http://www.muzeumdetem.cz/pro-verejnost/muzeum-kolin/>

Nesměň sobota 26. června 2021 CYKLOKROS sportovní akce pro děti i dospělé.

Zásmyky- Tradiční zásmucká Porcinkule 7. -8. srpna 2021, taneční zábava: sobota 7. 8. od 17.00 nádvoří zámku

Zásmyky Komenského náměstí sobota 28. srpna 2021

10.00 hod. Kmochův letní pochod aneb Vycházka kolem zásmuckých rybníků.

Zásmyky sokolovna sobota 28. srpna 2021 po setmění. Letní kino – program bude upřesněn.

Zámek Zásmyky oživí letní výstava

Výstavní síň zámku Zásmyky se již řadu let orientuje na prezentaci tvůrců napříč generacemi s širokým záběrem různých uměleckých disciplín. Poprvé od loňského propuknutí koronavirové pandemie prostory ožijí díky výstavě s názvem „Osobní Patchwork“ místní výtvarnice Martiny Koblíkové Walterové. Expozice bude přístupná veřejnosti o víkendech v období od 3. července do 29. srpna 2021.

Výstava „Osobní Patchwork“ představuje průřez díla malířky Martiny Koblíkové Walterové.

Název výstavy odkazuje na směsici témat a motivů, kterými se léta zabývá – od vyobrazení rodných pražských panelákových sídlišť, výjevů silně ovlivněných cestováním i vztahem k přírodě až po novější tvorbu zachycující mateřství a dceru Františku. Pro autorku je typická výrazná barevnost, dynamická kompozice a kombinace detailu s kolážovitým až abstraktním pojetím. Některé výjevy mohou působit protikladně až ironicky ve snaze poskytnout divákovi alternativní pohled na vnímání okolního světa.

„V Zásmukách jsme s manželem koupili před čtyřmi lety dům, který svépomocně rekonstruuje. Máme k tomuto městu silný vztah a ve zdejší klášteře jsme měli i svatbu. Když jsem se dozvěděla, že se v zámku pořádají výstavy, líbila se mi představa vystavit tu i svou tvorbu. Do budoucna mám v plánu s dalšími výtvarníky pořádat v Zásmukách a okolí více uměleckých akcí a happeningů, protože za mě kultury a umění není nikdy dost. Obzvlášť teď, když se kulturní život kvůli pandemii na více než rok zastavil,“ říká Martina Koblic Walterová.

Výstava vzniká s podporou města Zásmuky a po **vernisáži**, která proběhne v **pátek 2. 7. 2021 od 19:00**, bude přístupná veřejnosti. Konkrétně v období **3. 7. – 29. 8. každou sobotu (12:00–17:00) a neděli (10:00–17:00)**.

KLÍČOVÉ INFORMACE V KOSTCE:

Název výstavy: Osobní Patchwork

Autorka: Martina Koblic Walterová

Místo konání: výstavní síň zámku Zásmuky

Vernisáž: 2. 7. 2021 od 19:00

Doba trvání výstavy: 3. 7. – 29. 8. 2021

Otevírací doba: so (12:00–17:00), ne (10:00–17:00)

Vstupné: 15,- Kč dospělí, děti zdarma

O AUTORCE:

Martina Koblic Walterová (narozena 1988) v roce 2013 ukončila studium v ateliéru malby u profesora Daniela Balabána na Fakultě umění Ostravské univerzity. Své malby a koláže pravidelně vystavuje na domácí scéně v České republice i v zahraničí. Jako tvůrce masek se podílí na satiricko-politickém průvodu Sametové posvícení, který každoročně prochází Prahou na svátek 17. listopadu. Více informací zde - www.martinawalterova.com.

Pokud budete potřebovat doplňující informace, obraťte se na:

Martina Koblic Walterová

Tel.: 728 185 372

E-mail: info@martinawalterova.com

STARÉ POHLEDNICE 21. díl tentokrát s příběhem...

Podařilo se nám zjistit, že syn malíře Mikoláše Aleše učil v zásmucké škole, nějaký čas zde působil také jako řídící učitel a jeho manželka pocházela ze Zásmuk!!!!

Významný český malíř Mikoláš Aleš se narodil v roce 1852 v Miroticích a zemřel v roce 1913 v Praze. Měl 4 děti. Víme, že jeho syn Tomáš (1881 – 1949) učil ve škole v Třebovli a také v Zásmukách. Zdedil po svém otci malířské nadání – viz kresba vpravo dole. Vzal si za ženu Marii Michálovou ze Zásmuk. Narodila se v roce 1886, byla dcerou obchodníka Antonína Michálka. Měli spolu dvě děti – Ludmilu (nar. 1909) a Mikoláše (nar. 1911).

Mikoláš Aleš jezdil do Kolína, měl zde příbuzné i přátele. Citujeme z knihy Roberta Marka a dr. Emanuela Svobody Mikoláš Aleš a Kolín: „Pro zajímavost poznamenáváme, že Mikoláš Aleš podnikl již v roce 1904 čtyřdenní výlet na Kolínsko se svým synem Tomášem, a to v červenci jmenovaného roku. Dne 10. července byli v Kouřimi, odkud Tomáš posílá pohled sestře Maryně se zprávou, že jdou dále do Zásmuk. Šli z Kouřimě do Zásmuk Vlčím dolem, v němž zaujal Aleš starý můstek, jehož podoby se sochou sv. Jana Nepomuckého použil pak v kresbičce pro Květy... V Zásmukách u rodičů Tomšovy snoubenky, obchodníka Antonína Michálka a jeho choti Aloisie (byla nevlastní matkou snoubenky), byl Aleš s chotí svou Marií ještě v červnu roku 1907, jak vysvítá z dopisu na návštěvce, zaslaného Tomášovi 12. června 1907: Dnes jsem obdržel od Marušky (pozvání), děkuji za zmínku pp. rodičů taktéž, a těšíme se na shledanou v Zásmukách!!

Pokud se nám podaří zjistit další informace, uveřejníme je v následujícím čísle.

Prameny: R. Marek, E. Svoboda: Mikoláš Aleš a Kolín

Pohlednice: www.aukro.cz

Zvláštní poděkování patří Městskému úřadu v Miroticích a Památníku Mikoláše Aleše a Matěje Kopeckého v Miroticích za poskytnutí dalších informací a fotografie rodiny Alšovy a popisku.

Pozoruhodná fotografie rodiny
Alešových:

První zleva: choť Tomáše Aleše (syna) Marie
vedle stojící - žena Mikoláše Aleše Marie
dále JUDr. Emanuel Svoboda se svou
ženou Marynou (dcera H.A.)
a vpravo stojící - Tomáš Aleš se svou dcerou
Ludmilou, svou maminkou
Jar. Mik - Vojna
srpen 2008

Zleva: choť Tomáše Aleše Marie, žena Mikoláše Aleše Marie, JUDr. Emanuel Svoboda, jeho žena Maryna (dcera Mikoláše Aleše), Tomáš Aleš, jeho dcera Ludmila (maminka Jaroslava Mikoláše Vojny)

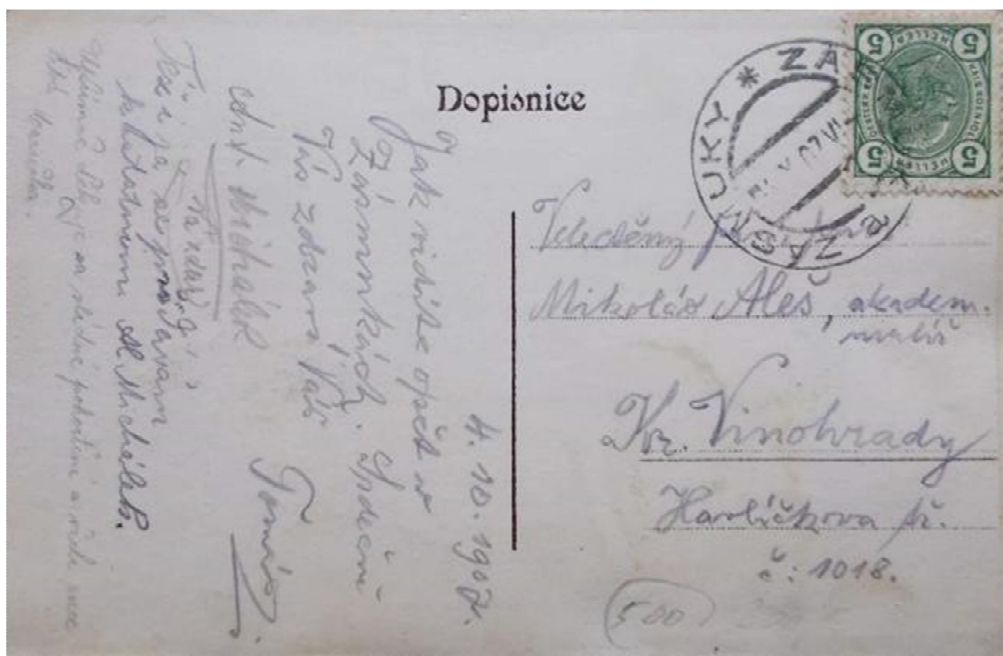
Velectěný pan Mikoláš Aleš,
akadem. malíř →
Kr. Vinohrady
Havlíčková tř. č. 1018

4. 10. 1907 Jak vidíte opět
v Zásnukách. Srdečně Vás zdraví
Váš Tomáš.

Ant. Michálek Na zdar Též i já se
přidávám k ostatním. A. Michálek.
Upřímně děkuji za vlídné pohostění
a vřele ruce líbá Maruška.

Text na další pohlednici (lícová
strana je nekvalitní)
24.9. 1905

Ve středu v 6 hodin 20 min. přijedu
do Prahy, tak do 7 hodin večer budu
doma. Již se na Vás všechny těším.
Na shledanou! Na zdar Váš Tomáš.
Připravte koupelnu! Ať neperete!

VZPOMÍNÁME NA LIBUŠKU HOZNAUEROVOU

Znali jsme ji snad všichni – drobnou,
usměvavou, energickou paní Libuši
Hoznauerovou *1934 - † 2016. Čas letí jako
splašený a my zjišťujeme, že v říjnu 2021
tomu bude již 5 let, co navždy odešla.
Na snímku: natáčení reportáže pro Toulavou
kameru pro Českou televizi.

Její životní příběh byl natolik pozoruhodný, že
jsme se rozhodli jej otisknout z webu
www.pametnaroda.cz celý, je jen mírně
zkrácen:

Rodiče

Pokud chceme vysledovat, kde se v Libuši Hoznauerové bere životní síla a odvaha, je třeba hledat u jejích rodičů.

Libuše Hoznauerová, rozená Melounová, se narodila 6. 9. 1934 do národnostně zajímavé rodiny. Její maminka, Emílie (Mili) Locker, poloviční sudetská Němka, se narodila ve Vídni (1905) a tatínek (1904) pocházel z chudé české rodiny z Jelčan u Zásmyk, kde se kovářské řemeslo dědilo z generace na generaci. Jako nadaný syn dostal příležitost studovat lesnictví, „dali ho na studia, což bylo snem každé rodiny“. Pracoval na panství hraběte Šternberka v Zásmykách u Kolína a v Častolovicích.

Rodiče pamětnice se seznámili v Častolovicích. Maminka tam pracovala jako komorná hraběnky Cecílie Šternberkové a tatínek jako nadlesní. Požadovaná kvalifikace pro místo komorné byla němčina a schopnost šít a za ta léta (1929–1933) „byla pořád na cestách, po lázních, po Monte Carlu a tak dále, takže máme spoustu fotek i dopisů, který psala z toho hotelu Paris, myslím, že to byl nejslavnější hotel v Monte Carlu.“

K povinnostem komorné totiž v té době patřilo být tzv. k ruce a dělat společnost. V roce 1933 se Mili Locker provdala za tatínka Libuše Hoznauerové, ing. Miloslava Melouna. Ten potom žertem tvrdil, že se s maminkou seznámil proto, že se potřeboval naučit německy.

Rokytnice v Orlických horách, maminka

Libuše Hoznauerové

Rodina maminky Libuše Hoznauerové pocházela ze Sudet, z Rokytnice nad Orlicí. Národnostně tam bylo mnoho rodin smíšených, konkrétně tatínek Mili, Franz Locker, byl sudetský Němec, ale jeho matka byla Češka, Aloisie Řeháková od Hradce Králové. Nicméně děti, zvláště kluci, ze smíšených manželství byly v Sudetech tradičně počítány mezi Němce.

Tatínek Mili Locker měl ve Vídni řeznictví. Tam se seznámil se svojí ženou, Češkou, která ve Vídni sloužila. Narukoval do první světové války, ale po návratu řeznictví zkrachovalo a Lockerovi se vrátili domů.

Rokytnice byla mezi válkami převážně německá a demograficky byla typickým sudetským městečkem. Mezi českou a německou komunitou byl minimální kontakt, každá měla svůj kostel, ačkoli oba byly katolické. Ani osobní kontakty neexistovaly, maminka Libuše Hoznauerové nikdy neměla českou kamarádku. Početná rodina Lockerových zastávala důležité posty, dokonce starostenský. Dědeček Libuše Hoznauerové neuměl ani slovo česky, což ani v německém prostředí nepotřeboval. Úřady byly sice české, ale příslušný úředník musel umět německy.

Po druhé světové válce, kdy došlo v Rokytnici k divokému odsunu, bylo dědečkovi 74 let a měl rakovinu tlustého střeva. S ostatními německými obyvateli Rokytnice byl donucen jít pěšky přes válkou zničené Polsko do Německa. Po cestě jim Rudá armáda sebrala, co nesli a vezli ve vozících.

Maminka Libuše Hoznauerové to však nevzdala: zoufale v Praze sháněla potřebné doklady o rakouském občanství, aby její otec nemusel do odsunu. Poté se vydala pěšky do Polska a po dlouhé anabázi se jí podařilo tatínka najít. Ležel na zemi mezi slepicemi a husami na dvorku u místní

Polky. Maminka ho vzala a dovedla stejnou cestou domů. Tatínek za rok nato zemřel.

Babička Libuše Hoznauerové zemřela za války v Sudetech, tam se za protektorátu nesmělo.

Někde tady se nacházejí kořeny vitality, bojovnosti a odhodlání, které Libuše Hoznauerová po svých rodičích zdědila.

Ing. Miloslav Meloun, tatínek Libuše Hoznauerové

Tatínek pamětnice byl velký vlastenec, mluvil pouze spisovně, údajně i doma. Děti nesměly používat germanismy, za slovo „flaška“ následoval pohlavek. Za války musel, jako všichni občané žijící ve smíšených manželstvích, tzv. optovat. On i hrabě Leopold Šternberk se odmítli prohlásit za Němce a byli okamžitě vystěhováni. Hrabě Šternberk nejen že se odmítl přihlásit k Němcům, ale byl také jedním ze šestnácti českých šlechticů, kteří písemně vyjádřili podporu prezidentu Benešovi.

Hrabě zajistil tatínkovi místo u barona Geimüllera u Kamenice nad Lipou poblíž Tábora. Rodina bydlela v barokní fořtovně, nicméně život bývalé komorné se od základů změnil. Ve fořtovně nebyla elektřina, maminka pekla chleba a chovala slepice a prase. Někdy na začátku dubna 1945 seskočili v Kamenici ruští parašutisté, v okolí se o nich vědělo. Počkali si na tatínka v lese a řekli mu, že buď jim pomůže a dá jim jídlo a informace, nebo ho zastřelí. Maminka pro ně pekla chleba a buchty, mouku jim načerno dodával mlynář z vesnice. Pamětnici bylo v té době osm let a vzpomíná si na velké prádelní koše plné buchet. „Když jsem se maminky ptala, na co to je, řekla, že pro chudé děti.“

Rudá armáda přišla do Kamenice 12. května. Tatínek-vlastenec vedl místní povstání a v rámci svých pravomocí předsedy národního výboru vystěhoval ze zámku barona Geimüllera. Stát zámek zabavil, ale zjistilo se, že baron měl občanství švýcarské, a tak mu stát musel za zabavený majetek zaplatit. Tatínek se také zasloužil o to, že Němci, kteří utíkali v noci do Bavorska, byli chyceni. Zavíral je do prasečího chlívků a postupně předával posádce Rudé armády.

50. léta v Praze

V roce 1947 se rodina přestěhovala do Prahy. Tatínek dostal místo na Ústředí pro lesní a dřevařské hospodářství, Libuši Hoznauerové bylo v té době jedenáct let a začala chodit do osmiletého gymnázia. To byla doba Svazu mládeže, začátek 50. let a politických procesů. Tatínek měl mezi odsouzenými několik známých a kamarádů.

Vystoupil z KSČ. Psal se rok 1952 (členem byl od roku 1945) a tím se mu zavřela jakákoli cesta ke slušnému zaměstnání. Pracoval jako dělník a potom na stavbě věznice Ruzyně jako přidavač. Zedničinu jako vystudovaný lesní inženýr samozřejmě neuměl. Na stavbě si zlomil ruku a nakonec se mu podařilo získat místo účetního ve Stavoizolacích, kde zůstal po celý svůj aktivní život. Jelikož to byl velký vlastenec, začal pro zaměstnance organizovat podnikové zájezdy po Československu, při kterých fungoval jako průvodce.

Maminka neuměla pořádně česky, chodila pouze do německých škol. Po válce v Kamenici se nijak nahlas nekomentovalo, že je Němka, ale Libuše Hoznauerová to cítila i mezi spolužáky. Maminka, když šla do obchodu,

chtěla, aby její dcera šla s ní. Ta ji hájila, že vždycky byla s Čechy. Po přestěhování do Prahy (1947) se nechut' k Němcům už nijak neprojevovala.

Manželství

V roce 1957 se pamětnice provdala za Ladislava Hoznauera, syna živnostníka. Jeho tatínek, František Hoznauer, se vyučil lahůdkářem ve Vídni. V roce 1918 odešel do Žiliny a zařídil si tam hospodu. Oženil se s kuchařkou, měl dva syny, ale v roce 1939, v době vzedmutého nacionalismu, musel Slovensko opustit. Všechny majetek mu sebrali, včetně auta. Odešel do Prahy a začal pracovat pro majitele velkoprodejny sýrů v Platýzu. Byl zdatným obchodníkem, sýry se dodávaly i do slavných lahůdkářství Lippert a Paukert. Židovský majitel posléze zahynul v koncentračním táboře a tchán Libuše Hoznauerové firmu převzal a prosperoval. Přišel však rok 1948 a veškerý majetek mu byl znárodněn. Jelikož měl zaplatit milionářskou daň, ale milion neměl, byl dva roky zavřený ve Svatém Janu pod Skalou, kde ve svých 55 letech zemřel.

Učitelkou

V roce 1950 Libuše Hoznauerová nastoupila do Pedagogického gymnázia v Dejvicích. Jeho absolventi měli jít učit a budovat české pohraničí. V roce 1953 maturovala a dostala umístěnku do Starých Křečan u Rumburka. Původně bylo řečeno, že pouze na dva roky, ale ukázalo se, že je to na dobu neurčitou, tak dlouho, jak bude potřeba. Ve vesnici žili, kromě Čechů, neodsunutí Němci, Ukrajinci a Jugoslávci. Libuše Hoznauerová byla velice nešťastná, neviděla možnost, jak se odtamtud dostat. Jednou se při školní inspekci svěřila, že chce odejít, a inspektor jí z legrace řekl, že by musela ty děti bít, jinak se odtamtud nedostane. Libuše Hoznauerová ihned sedla a napsala dopis, že „nemá děti ráda, že je nic nenaučila a že je bije“. Byla předvolána ke komisi do Rumburku, kde ji nazvali černou skvrnou na učitelském stavu a zakázali jí vykonávat zodpovědnou funkci. Nicméně z pohraničí mohla odejít. Vrátila se do Prahy a našla si místo vychovatelky na Polygrafickém učilišti vydavatelství Svoboda. Byla přijata, protože její pracovní doklady z Rumburku nikdy do Prahy nedorazily, zřejmě díky zmiňovanému inspektorovi, který je nikdy do Prahy neposlal. Bylo jí jedenadvacet let.

Angličtina

Po maturitě v letech 1953–1956 studovala pedagogickou fakultu obor zeměpis-dějepis, ale po třech letech studia přerušila a pracovala jako vychovatelka. Začala chodit do jediné jazykové školy, která v Praze existovala, na Národní třídu. „To už byl začátek 60. let, to už byl Semafor.“

Učily tam Angličanky, manželky bývalých československých letců v Anglii, Češka, která v Anglii před válkou žila, a američtí vojáci, kteří se v Praze oženili. „Nebyly žádné inspekce, kontroly, zkoušky. Naprostá svoboda.“

V roce 1965 začala studovat angličtinu a češtinu na pedagogické fakultě. Úroveň výuky angličtiny nebyla valná, učitelé měli českou výslovnost. V roce 1968 studia přerušila, emigrovala do Švédska a po návratu v roce 1969 skládala státnice na filozofické fakultě.

Manžel Libuše Hoznauerové byl zarytý antikomunista. Měl talent na jazyky, mluvil anglicky a německy. Do ČSAV, kde pracoval, přijel zástupce švédské firmy z Göteborgu. Měl

zájem o spolupráci, a manželé se tak dostali do přímého kontaktu s cizinci ze Západu.

1968

Dům, kde Hoznauerovi bydleli, byl na Václavském náměstí 17. V srpnu 1968 si „ruští vojáci před domem rozdělali oheň jako někde ve stepi. Odmítli nás vpustit do domu.“

Odstěhovali se tedy na chatu.

„Když jsme se za týden vrátili, dostali poštou obálku a v ní čtyři letenky do Göteborgu. Bez jediného slova. Nastalo rozhodování, co dělat. Emigrovat, nebo ne?“

Po dlouhých debatách se rozhodli, že odjedou. „Letět z Ruzyně se nedalo, ta byla obsazená Rusy, a vlaky byly beznadějně vyprodané. Nakonec se nám podařilo sehnat místenky na 4. září 1968. Bylo třeba instruovat malé syny, aby ve škole neřekli, že další den už nepřijdou, vyšmelit marky a rozhodnout o tom málu z věcí, které si vezmeme s sebou. Nikdo nesměl vědět, že se už nevrátíme, ani rodiče. Ve vlaku bylo úplně ticho. Na hranicích přišli celníci a říkali: „Nic nevezete, vidíte, a zase se vrátíte, že?““

Hoznauerovi byli poprvé na Západě. Bylo to v době olympiády s Věrou Čáslavskou, přivítání bylo obrovské: na stole československá vlajka, hostina, hudba a tanec. „Brečela jsem tak, že jsem měla halenku na prsou celou promočenou.“

Návrat z emigrace

1. 11. 1969 vydala československá vláda prohlášení, že kdo se do jisté doby vrátí, nebude stíhán a získá svou práci zpět. Samozřejmě, skutečnost byla jiná.

Manžel pamětnice velmi tesknil po své staré mamince a začal bez jejího vědomí korespondovat s pražskou Akademií věd. Po roce se vrátili do Prahy. Libuše Hoznauerová byla ve Švédsku v době mateřské dovolené, tudíž proskribovaná po návratu nebyla. Díky citelné emigraci učitelů angličtiny se jí podařilo získat místo na učilišti ČKD. Zůstala tam čtrnáct let (1969–1983). Od roku 1975, kdy skončila válka ve Vietnamu, byli jejími studenty také dospělí Vietnamci propuštění z armády. Možná to byl zárodek dnešní četné české vietnamské komunity. Vzpomínky Libuše Hoznauerové demonstrují, jak velmi se vietnamská kultura, způsob života a stravy odlišovaly od české a jak nelehkou akulturací museli Vietnamci projít.

V roce 1985 se stala metodičkou angličtiny v Pražském pedagogickém ústavu (PUP). Podmínky pro výuku angličtiny byly tristní, nejen politicky, ale i materiálně. Neexistovaly kvalitní učebnice ani zvukové či videonahrávky. Jakýkoli kontakt s britskými či americkými rodilými mluvčími byl obtížný, přístup na velvyslanectví nemožný.

V novém zaměstnání se uvedla při návštěvě náměstka ministra školství SSSR. Měl přednášku a po ní se všichni vedoucí oddělení měli na něco zeptat. Libuše Hoznauerová se tedy zeptala na jazyky: „Jaký cizí jazyk se učí v SSSR?“ A odpověď zněla - angličtina. Načež se zeptala: „Co tomu říkáte, že se u nás celý národ musí učit rusky?“

Následovalo ticho. Libuše Hoznauerová byla nařčena, že kompromituje celý ústav. Mělo to dohru, ale údajně Miroslav Štěpán prohlásil: „Tak si ji tam nechte.“

Odvážná Libuše Hoznauerová z titulu své funkce navštívila kulturní oddělení britské ambasády a posléze její manžel začal promítat v poloilegální atmosféře filmy pro učitelskou veřejnost. Pamětnici neodradilo ani předvolání

na policii. Oficiální argument policie, že není třeba se učit anglicky, stačí ruština a na Západ se stejně pojede s tlumočnickem, neobstál. Doba už byla zralá na změnu.

1989

V roce 1989 začali angličtináři pozvolna dostávat příležitost vyjíždět na kurzy do Anglie. Libuše Hoznauerová do Edinburghu, později do Brightonu. Využila příležitosti, dohodla spolupráci a pracovní výměnu s vídeňskými angličtináři, což byla tenkrát nebývalá věc. Cílem setkání bylo vytvořit moderní komunikativní učebnici angličtiny a rozšířit ji mezi učitele, čili načerno namnožit. Libuše Hoznauerová, inspirovaná kurzy v Británii, s učiteli natočila téma Shopping. Točili v reálu, v obchodech v centru Prahy, za běžného provozu. Prodávачky je ochotně pustily za pult. Pamětnice začala chodit na hospitace do pražských škol a seznámila se s mnoha schopnými učitelkami angličtiny. Výuka se nahrávala a následně se metody rozebíraly. Pořádaly se soutěže, kurzy pro metodiky, vznikl Klub angličtinářů za účasti „živých“ Angličanů – zkrátka Libuše Hoznauerová dělala všechno možné, aby se angličtina konečně začala učit odborně a kvalitně.

Už v roce 1990, po mnoha peripetiích a právních kličkách, se jí podařilo založit českou pobočku soukromé anglické jazykové školy Bell School.

Výčet toho, co se v prvotních nadšených letech pro výuku angličtiny u nás udělalo a na čem má neúnavná a vždy pozitivní pamětnice osobní zásluhu, nebere konce.

Zásmuky

Po roce 1989 se Libuše Hoznauerová věnuje především regionu, kde prožila dětství, Zásmukám. V roce 1992 se Diana Šternberková vrátila na panství svých rodičů. Častolovice byly v poměrně dobrém stavu, ale zámek v Zásmukách byl v minulosti obýván německou a potom československou armádou, která v něm měla chemické sklady, a vyhořel. Znovuotevřen byl po velké rekonstrukci roku 1999.

„Já jsem na to setkání přišla a brečela jsem a mohla jsem se zbláznit. Protože po 57 letech jsem doběhla tam k našim. Tam byly schůdky ke dveřím do toho bytu. Tam byl ještě zvonek, tak jsem tam zazvonila, ale on nefungoval, a volala jsem: „Mami, jsi doma?““

Zámek začal pomalu ožívat a stal se prostorem, který místní obyvatele dodnes spojuje: vernisáže, výstava starých pohlednic, obrazů Libuše Hoznauerové a malířů z okolních vesnic, výstava hasičů a jejich starých stříkaček, krojů z regionu, to byl jen začátek. Přidala se místní škola, začaly se pořádát koncerty. Libuše Hoznauerová pracuje na dokumentaci místních dějin, historii zámku, pracuje v kulturní komisi, spoluvydává Zásmucký zpravodaj a obecně je vnímána jako „spiritus agens“ Zásmuk a okolí. Maluje obrazy do vytlučených kapliček, zařídí, aby polorozpadlý barokní most byl prohlášen za kulturní památku (ten pak zadarmo rybáři opraví), objevuje kapličku v místě, kde byl sklep na brambory. Postupně rozhýbá kulturní a spolkový život a znovuobjeví pro místní pocit náležitosti k prostoru, odkud pocházejí.

V roce 2004 jí vychází první z mnoha knížek. Píše o osobnostech Zásmucka, osobní vzpomínky na dobu a události Kulivracení, dějiny Zásmucka - od nepaměti do roku 1947 a druhý díl do roku 2010, historii Jelčan. Pro Libuši Hoznauerovou to znamenalo, že „vlezla jsem na každou půdu, mluvila se všemi místními, znala historii každého domu“.

A její životní heslo? „Zodpovědnost.“

Její knihy **Osobnosti Zásmucka** (2007) a oba díly **Historie Zásmuk** (2009, 2012) mají ve svých knihovničkách asi všechny zásmucké rodiny. Dospělé děti „vylétající z hnízda“ je dostávají věnem do nové domácnosti, aby nezapomněly na své kořeny. Libušiny knihy a **pohlednice s reprodukcemi** jejích obrazů si můžete zakoupit na Městském úřadě v Zásmukách a v knihovně.

Publikaci **Jelčany Krčínů z Jelčan** (2011) si můžete zakoupit na Obecním úřadě v Bečvárech, obě biografické knihy **Kulivracení**, **A zase Kulivracení** si můžete zakoupit v knihovně.

A.N.

**Vykoupím staré knižní pozůstalosti, sbírky
poštovních známek, fotografií, pohlednic, staré
rybářské a myslivecké potřeby, obrazy apod.**

731 489 630

Zásmucký zpravodaj. Periodický tisk územního samosprávného celku. Občasník Města Zásmuky. 2/2021. Vydává Město Zásmuky, Komenského 133, Zásmuky. Evidenční číslo MK ČR E 10634. IČO 00235954. Redakční rada: Ing. Věra Veselá, Mgr. Soňa Součková, Anna Nouzáková, Jarmila Kulhánková, Dagmar Skyvová. Vychází v nákladu 220 ks. Příspěvky přijímá Městská knihovna Zásmuky, tel. 321796234, knihovna.zasmuky@tiscali.cz. Příští číslo vyjde v polovině září 2021, uzávěrka 4. září 2021. Redakce si vyhrazuje právo na krácení rukopisů nebo jejich neuveřejnění. Tisk vlastní.